

DZIENNIK KOMISARJATU RZĄDU

NA M. ST. WARSZAWĘ

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM ŚWIĄT I NIEDZIEL.

Ogłoszenia: a) Instytucji państwowych i komunalnych mk. 200 za wiersz nonpareil. b) Instytucji i osób prywatnych 250 mk. za wiersz nonp. pierwszy raz; za każdy następny raz 25 proc. ustępstwa. c) Trzykrotne ogłoszenie o zgubieniu paszportu wewnętrznego lub dowodu osobistego 500 mk. d) Trzykrotne ogłoszenie (do trzech wierszy) o zgubieniu wszelkich innych dokumentów 800 mk. Szerokość wiersza wynosi 25 liter.

Prenumerata: Miesięcznie z dostarczaniem do domu 600 mk. Cena egzemplarza pojedynczego w redakcji 25 mk.

Adres: Senatorska 12, (pałac Białka) lewa oficyna, I-o piętro. Redakcja pokój № 38. Administracja pokój № 37. Telefon № 417-03.

Treść numeru 164-go.

1. Rozporządzenia Komisarza Rządu Okólnik Nr. 37.
2. Obwieszczenie o zmianie obwieszczenia z dnia 23 czerwca 1921 r. w sprawie wykazu towarów, których wywóz jest zabroniony.
3. Poselskie Zgromadzenia sprawozdawcze (Okólnik Ministra Spraw Wewnętrznych)
4. Karty pobytu dla cudzoziemców.
5. Dział policyjny.
6. Kronika.
7. Ogłoszenia.

ROZPORZĄDZENIA KOMISARZA RZĄDU.

Okólnik Nr. 37.

Do wszystkich Komisarjatów Policji Państwowej. m. st. Warszawy.

W związku z upływem w dniu 15 sierpnia r. b. termin lustracji i rejestracji wozów, platform, bryczek i dorożek na rok bieżący polecam dopilnować, aby wyżej wymienione pojazdy nie kursowały po tym terminie bez numerów lub za numerami z roku ubiegłego, kursujące zaś były zatrzymywane i odprowadzane do Komisarjatów P. P. celem sporządzenia protokołów; protokoły te należy kierować do Referatu Ruchu Kołowego.

Z. Beczkowicz

w z. Komisarz Rządu na m. st. Warszawy

OBWIESZCZENIE

Ministra Przemysłu i Handlu
Ministra Skarbu

z dnia 12 lipca 1922 roku

o zmianie obwieszczenia z dnia 23-go czerwca 1921 r. w sprawie wykazu towarów, których wywóz jest zabroniony.

Na zasadzie art. 13 ustawy z dn. 15 lipca 1920 r. o obrocie towarowym z zagranicą (Dz. U. R. P. Nr. 79 poz. 527) zarządza się, co następuje.

§ 1.

W obwieszczeniu Ministra Przemysłu i Handlu, Ministra Skarbu i Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 23 czerwca 1921 r. w sprawie wykazu towarów, których wywóz jest zabroniony („Monitor Polski” z 1921 r. Nr. 148 poz. 210) skreśla się:

pozycja taryfy celnej 70 p. 1, 2, 3. Węgiel kamienny, brunatny, torfo-

wy i drzewny, cegielki węglowe (brykiety, koks i torf).

§ 2.

Obwieszczenie niniejsze obowiązuje z dniem 15 lipca 1922 r.

Minister Przemysłu i Handlu:

Stefan Ossowski.

Minister Skarbu:

(—) Jastrzębski

Poselskie zgromadzenia sprawozdawcze.

Okólnik Ministra Spraw Wewnętrznych.

Minister Spraw Wewnętrznych przestał do wszystkich wojewodów, komisarza rządu m. st. Warszawy oraz delegata rządu w Wilnie okólnik treści następującej:

Okólnik № 3 z dn. 11 lutego r. b. w ostatnim ustępie swoim reguluje sprawę t. zw. poselskich zgromadzeń sprawozdawczych. Przypominając Panom treść tego ustępu, stwierdzam, że ostatnimi czasy, w związku ze wzmoczoną akcją publiczną niektórych posłów, wynikały na tle interpretacji i stosowania tego ustępu okólnika № 3 zatargi i nieporozumienia w tych wypadkach, gdy władze zabraniały przemówień na wiecach sprawozdawczych osobom prywatnym (nie posłom). Wobec tych zatargów i licznych zwracań się do mnie pp. posłów, wyjaśniam: cytowany tu ustęp okólnika jest dla władz administracyjnych obowiązujący i musi być ściśle przestrzegany. Niedopuszczalna tu jest różnorodność praktyki, jaką pp. starostowie stosują, która to różnorodność polega na tem, że jedni z pp. starostów stosują się do okólnika zupełnie ściśle, inni stosują go tylko w pewnych wypadkach, inni wcale nie stosują. Nic dziwnego, że taka niewłaściwa różnorodność postępowania pp. starostów wytwarza wśród niektórych pp. posłów uczucie niezadowolenia. Obecnie należy przedewszystkiem uzgodnić postępowanie pp. starostów w kierunku bezwzględnej zastosowania się do treści okólnika we wszystkich wypadkach. Obok tego z naciskiem zaznaczam, że konflikty i zatargi z pp. posłami są niepożądane, i w celu uniknięcia ich należy w stosownych okolicznościach wyjaśniać pp. posłom, że zakaz przemawiania (ale nie zadawania pytań) ze strony osób prywatnych obowiązuje jedynie na zgromadzeniach, które pp. posłowie zwołują, korzystając z przywilejów jakie im nadała ustawa z

dn. 19 kwietnia 1919 r. o nietykalności członków Sejmu Ustawodawczego, t. zn. z pominięciem obowiązku zgłoszenia lub otrzymania zezwolenia na odnośne zgromadzenia publiczne. W razie, jeżeli pp. posłowie życzą sobie zwołać zgromadzenie publiczne, na którym również przemawiać mogliby i nie posłowie, — to zgromadzenie takie należy zwołać w drodze normalnej. Tu zwracam uwagę Panów, że w chwili obecnej, w celu zabezpieczenia publicznej pracy pp. posłów w okresie przedwyborczym, pożądanym jest, ażeby tego rodzaju zgromadzenia publiczne, które zastąpić mają w pewnych wypadkach zgromadzenia sprawozdawcze, były możliwie szeroko i łatwo dopuszczane, oraz ażeby ich zabronienie lub rozwiązanie następowało jedynie ze względu na poważne zagrożenie bezpieczeństwa publicznego.

Ustęp okólnika № 3. odnoszący się do zgromadzeń poselskich, brzmi jak następuje:

Zgromadzenia sprawozdawcze posłów (sejmiki relacyjne) korzystają z absolutnej wolności, t. zn., że poseł na sejm ma prawo zwoływać wszędzie, a nie tylko w swoim okręgu wyborczym, zgromadzenia publiczne w celu złożenia sprawozdania z działalności swojej. Tego rodzaju zgromadzenia mogą być zwoływane bez uprzednich powiadomień władzy i zabronione przez władze być mogą tylko w tym jedynie wyjątkowym wypadku, kiedy miejsce odbywania takiego zgromadzenia nieodpowiednie jest do takiego celu ze względu na arterje komunikacyjne.

Jednakże i w tym wypadku nie należy stawieć przeszkód dla przeniesienia takiego zgromadzenia w najbliższe miejsce, odpowiednie dla odbycia zgromadzenia. Rozwiązanie lub niedopuszczenie zgromadzeń poselskich z przytoczonego tu powodu jest bardzo niepożądane i dopuszczalne jest tylko jako ostateczność. Na zgromadzenia tego rodzaju władza deleguje swego przedstawiciela, zgodnie z powyżej podanymi wskazówkami. Jednakże funkcje jego są inne niż na zgromadzeniach zwykłych. Porządek obrad, treść przemówień posła lub posłów jest zupełnie nietykalną dla przedstawiciela władzy. Kierować się tutaj należy całkowicie art. 6 ustawy z dn. 8 kwietnia 1919 r. o nietykalności członków Sejmu Ustawodawczego, wszakże przemawiać na tym wiecu mogą jedynie posłowie. Inne osoby mogą tylko zwracać się do posłów z zapytaniami i interpelacjami. O ile zaś

zachodzą wypadki przemówień nie posłów, zgromadzenie musi być rozwiązane. Poza tem przedstawiciele władzy nie mogą wtrącać się ani do przebiegu obrad, ani zająć na sali, z wyjątkiem usuwania z sali obrad albo zgromadzenia na żądanie przewodniczącego osób, będących w stanie nietrzeźwym.

Również, o ile poseł przemawia na zgromadzeniu zwykłym, przedstawiciel władzy nie może podczas trwania przemówienia wtrącać się ani do przebiegu obrad, ani do samego przemówienia poselskiego.

KARTY POBYTU DLA CUDZOZIEMCÓW.

W związku z wiadomością, jaka ukazała się w ostatnich dniach na łamach prasy warszawskiej, że Komisarjat Rządu na m. Warszawę zaprzestał wydawania kart pobytu cudzoziemcom, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych stwierdza, że nie wydało w tej mierze żadnych zarządzeń.

Istnieje wprawdzie zamiar definitywnego uregulowania warunków prawnych pobytu w Polsce cudzoziemców, lecz odnośne zarządzenia znajdują się dopiero w fazie projektów. Powyższa informacja prasy warszawskiej w tej sprawie jest zatem niezgodna z rzeczywistością.

DZIAŁ POLICYJNY.

Uliczna sprzedaż papierosów

Komendant P. P. podaje do wiadomości i ściśle przestrzegania nadesłane tutaj przez Generalną Dyрекcję Monopolu Tytoniowego, tymczasowe przepisy dla ulicznych sprzedawców papierosów (skrzyńkarczy) w m. st. Warszawie:

1. Każdy uliczny sprzedawca papierosów musi posiadać koncesję na sprzedaż, wydaną przez Izbę Skarbową w Warszawie; nadto opłacić winien przepisane należytości patentowe.

2. Sprzedaż uliczna odbywać się może tylko ze skrzynek, odpowiadających ściśle przepisaniu przez Izbę Skarbową wzorowi. Każda skrzynka ma być zaopatrzona w № bieżący, a sprzedawca, względnie jego zastępca ma mieć przy sobie w czasie sprzedaży wydany przez Izbę Skarbową, zaopatrzone tym samym numerem porządkowym zapisek rewizyjny. Zapisek ten winien na każde żądanie Organów kontrolnych (Straż Skarbowa i Organa Policyjne) być okazywanym,

